

Az etikus üzlet ifjúsági kódexe

(Ez a kódex egy tervezet, amely bárki által módosítható, személyes meggyőződése szerint, hogy személyessé váljon az elköteleződése.)

Fiatal felnőttként etikus üzleti vezetővé szeretnék válni.

Olyan világról álmodom, amelyben

- minden egyes ember méltósággal élheti az életét,
- az ember mindig a végső cél, de sohasem jelent befejezést,
- mindenki megtalálja a személyes beteljesülést a közösségen és más embereken keresztül,
- az üzleti élet harmóniában áll a családdal, barátokkal, kultúrával és vallással,
- a környezetet megőrizzük a jövő generációi számára.

Olyan cégről álmodom,

- amely közösségben olyan célokat ér el, amelyek az egyéni kapacitáson túlmutatnak,
- amely olyan termékeket és szolgáltatásokat nyújt, amelyek hozzájárulnak a fogyasztók személyes beteljesüléséhez, anélkül, hogy bárkit megsértsen,
- ahol mindenki igazán ember lehet, és tiszteletben tartja és elősegíti embertársai méltóságát,
- amely helyszíne a személyes beteljesülésnek, kreativitásnak és újításnak,
- ahol nem csak a profit a cél, hanem a kiváló munka eredménye,
- amely a társadalom igényeihez járul hozzá, kompetenciáival, szakértelmével és pénzügyi helyzetével.

Arról álmodom, hogy olyan személy legyek,

- aki megtalálja a saját beteljesülését mások beteljesülésében, együtt él és dolgozik egy közösségben,
- kihasználja a képességeit a közösség erejének segítségével,
- akinek a munkája fontos, de nem az egyetlen része a teljes és egységes életnek,
- aki saját kompetenciáiban kiváló,
- aki eredeti és megbízható, ragaszkodik a gyökereihez és értékeihez,
- aki úgy él, hogy kész felelősséget vállalni, bátor, mértékletes és önreflexív.

Fiatalként törekszem arra, hogy etikus üzleti vezetővé váljak, vannak álmaim, de realista nézeteim is a mai világ kihívásaira.

Az iPhone-ok, iPad-ek, iMac-ek világában, van egy olyan érzésem, hogy túl sok figyelmet fordítunk az „I”-ra, azaz az „én”-re, és elveszítjük a kapcsolatot a közösséggel. A közösségi média soha nem látott összefüggéstelenséget közvetít. De vajon: Ez nem túl gyakran

felszínes? Talán túl gyakran nem látok feketén-fehéren? Képes vagyok mások szemével látni a világot? Képes vagyok érezni amit mások éreznek? Gondolok arra, hogy a tetteim hogyan érintenek másokat? Képes vagyok szeretni a felebarátomat, mint önmagamat?

Hálás vagyok, hogy olyan világban nőhetek fel, ami olyan lehetőségeket tartogat számomra, amelyekre ezelőtt nem volt példa az emberiség történetében. Olyan helyekre utazhatunk, amikről a szüleink álmodni sem mertek, és hozzáférünk információkhoz, amik néhány évtizeddel ezelőtt elképzelhetetlenek voltak. De vajon: Fenntartható életet élünk? A gyerekeink és unokáink fogják élvezni a lehetőségeket, amelyek ma nekünk adóttak? Leszünk-e olyan kreatívak és innovatívak, hogy használjuk az erőforrásokat a jelenlegi otthonunkban egy valóban fenntartható módon? Fogok-e nyomot hagyni a világban, amire érdemes emlékezni, vagy a lábnyomom ökológiailag pusztító lesz?

Fiatalként törekszem arra, hogy etikus vezetővé váljak.

Szem előtt tartom, hogy az új dolgok a nézőpont változásával kezdődnek. Lesz-e bátorságom, hogy a kereteken kívül gondolkodjam, még akkor is, ha mások kinevetik az ötleteimet? Lesz-e kitartásom arra, hogy új megoldásokkal win-win szituációkat teremtsék, ahelyett, hogy a régi utat követve győzteseket és veszteseket kiáltanánk ki? Lesz-e motivációm, hogy gondoljam a gondolhatatlant, vagy hagyom, hogy elbátortalanítson a „rendszer” ridegsége?

Fiatalként törekszem arra, hogy etikus vezetővé váljak.

Tudom, hogy a nagy dolgok mindig kis lépéssel kezdődnek, és nagy dolgokat sosem egyedül, hanem csapatban, vagy hasonló gondolkodású emberekkel vihetjük véghez. El tudjuk képzelni, hogy részese legyünk valami nagyobbaknak?

ESKÜ

Fiatalként törekszem arra, hogy etikus vezetővé váljak.

Ünnepélyesen fogadom, hogy

- Olyan vállalatot építek, amely ember központú.
- Kreatív leszek, megkérdőjelezem a fennálló állapotokat, törekszem az innovációra és a jobb megoldásokra, amely mások szükségleteit kielégítik.
- Minden nap próbára teszem magam az által, hogy a legjobban használom a tehetségemet.
- Minden nap próbára teszem magam az által, hogy a döntéshozatali képességemet és a vezetői pozíciómat jól használom.
- Figyelmes leszek azoknak a szükségleteire, akik a közösségemben, az országomban és a világban résztvevői az üzleti tevékenységemnek.

- Tisztelem és elősegítem a méltóságát azoknak akiket vezetek, és akikkel együtt dolgozom.
- Hallgatok és figyelek, hogy megkönnyítsem a támogató környezetet/vállalati kultúrát azoknak akiket vezetek és akikkel együtt dolgozom.
- Hangsúlyt fektetek a tanításra és képezem azokat akiket vezetek és akikkel együtt dolgozom.
- Egyenrangúként kommunikálok, érték visszajelzést adok, megosztom az információt a gyakorlati kétoldalú kommunikáció érdekében, hogy motiváljam és inspiráljam azokat akiket vezetek és akikkel együtt dolgozom.
- Ösztönzőm a kereteken kívüli gondolkodást, az elégedetlenség hangját, keresem az új megoldásokat és gondolkozom az elképzelhetetlenen
- Elfogadom a saját és mások korlátait, megbocsátok és bocsánatot kérek, hogy tanuljak, megkérdőjelezem tetteim és szembenézek magammal folyamatosan.
- Hiszek magamban, különösen nehéz időkben. Segítséget kérek és tanácsot adok másoknak.
- Még akkor is ragaszkodom az értékeimhez, ha emiatt konfrontálódok etikátlan viselkedésű személlyel, és megintem azt aki így cselekszik.
- Ószinte vagyok.
- A pénzre, mint a céljaim elérésének eszközére tekintek!
- Hallgatok a szívemre és nyitva tartom, keresem a saját belső erőforrásaim és spiritualitásom.
- Megtartom a legmélyebb meggyőződésemben gyökerező motivációimat, szenvedélyeim és értékeim!
- Figyelek magamra, a saját szükségleteimre és kiegyensúlyozott, teljes életet élek!
- Példaképpé válok mások számára!
- Élek és szeretek!